

Αναφορές στην απόφαση του ΕΔΑΔ εναντίον της Τουρκίας

N. Λυγερός

Απόφαση Στρασβούργο 09/01/07

Δικαστήριο: Πρόεδρος: J.-P. Costa

Μέλη: A.B. Baka, I. Cabral Barreto, R. Türmen, V. Butkevych,

D. Jočienė, D. Popović, M.S. Naismith

1. Fener Rum Erkek Lisesi Vakfı εναντίον Τουρκίας. (25/11/1996)
2. Δικηγόρος της Μεγάλης του Γένους Σχολής, η κυρία G. Alkan.
3. Προσφυγή για παράβαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1.
4. Κατάθεση στο Δικαστήριο στις 01/11/98.
5. Προσφυγή στο τρίτο τμήμα του ΕΔΑΔ.
6. Αποδοχή της προσφυγής στις 08/07/2004.
7. Κατάθεση παρατηρήσεων της δικηγόρου και της Τουρκίας.
8. Αλλαγή τμημάτων του ΕΔΑΔ. Προσφυγή στο δεύτερο τμήμα.
9. Δικαστήριο στις 20/09/2005
 - Τουρκία:* A.M. Ozmen, B. Yildiz, V. Sirmen, I. Yasar, N. Cetin, O. Ercil, Z.B. Areioglu, O. Gazizlen
 - Προσφυγή:* G. Alkan, M.A. Hatemi, P. Filipos, T. Angelidis.
10. Αλλαγή τμημάτων του ΕΔΑΔ. Η προσφυγή παραμένει στο ίδιο τμήμα.
11. - Ίδρυμα αναγνωρισμένο από το τουρκικό δίκαιο.
 - Εφαρμογή της Συνθήκης της Λωζάννης.
 - Ίδρυμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.
 - Υπάγεται στον νόμο 2762 της 13/06/1935 και έχει ηθικό στάτους.
 - Το 1936 ανακοινώνει τα περιουσιακά της στοιχεία για να είναι συμβατή με το άρθρο 44 του νόμου 2762.
12. 10/10/1952 Αγορά περιουσίας [μέρος πολυκατοικίας]
13. Επίσημη εγγραφή και σχετικά φορολογικά στοιχεία
14. 16/12/1958 Αγορά περιουσίας [άλλο μέρος της ίδιας πολυκατοικίας]
15. 15/07/1992 Ακύρωση περιουσιακών στοιχείων (αίτηση)
16. 19/12/1994 Εκτίμηση ειδικών κτηματολογίου. Αναφορά ρήτρας 08/05/1974 (βλέπε 28)
17. Αντιπαράθεση με αναφορά στον νόμο του 1936.

18. Απόφαση ακύρωσης περιουσιακών στοιχείων (07/03/1996)
19. - Νέα προσφυγή σε ανώτερο δικαστήριο (17/04/1996)
- Μη αποδοχή (11/06/1996)
20. Μη αποδοχή της προσφυγής (09/12/1996)
21. Αίτηση αλλαγής στάτους της Σχολής (16/10/2000)
22. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι η ακύρωση έγινε το 2002.
- Απόδειξη: πρόστιμο της Σχολής για ανύψωση ορόφου δίχως άδεια (13/03/2001)
23. Νόμος του 1912. Αναγνώριση ιδρυμάτων (Βακούφια)
24. Κώδικας του 1923. Νόμος 864.
25. Νόμος 2762 (13/06/1935) Ηθικό χαρακτήρα των ιδρυμάτων.
26. Νόμος 2762 Επιβάλλει την καταγραφή περιουσιακών στοιχείων.
27. Νόμος 2644 (29/12/1934) Άρθρο 2.
28. Απόφαση 08/05/1974. Απαγόρευση περιουσιακών στοιχείων από μη Τούρκους.
29. Τροποποίηση του 2002.
30. Άρθρο 3 του Νόμου 4778 (02/01/2003) Επιτρέπεται η αγορά ακινήτων.
31. Παρατηρήσεις στις 16/12/2004 από την Τουρκία.
32. Μη αποδοχή από τη Σχολή.
33. Το ΕΔΑΔ δεν αποδέχεται τις παρατηρήσεις της Τουρκίας.
34. Το ΕΔΑΔ δεν αποδέχεται τη μη εξάντληση ένδικων μέσων.
35. Η Σχολή υποστηρίζει ότι υπάρχει παράβαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1.
36. Η Σχολή υποστηρίζει την έλλειψη νομικού πλαισίου.
37. Η Σχολή υποστηρίζει ότι υπάρχει νομικό πρόβλημα μεταξύ 1936 και 1974.
38. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι η Σχολή δεν έχει περιουσία που να σχετίζεται με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1.
39. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι ακόμα και σε αυτήν την περίπτωση υπάρχει μόνο περιορισμός.
40. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι τα ιδρύματα δεν μπορούν να αποκτήσουν περιουσία.
41. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι τα ιδρύματα πρέπει να διευκρινίζουν αν έχουν τις προδιαγραφές για μία αγορά περιουσίας.
42. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι η Σχολή είναι μόνο ότι ήταν το 1936.
43. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι κατά συνέπεια η αγορά είναι παράνομη.
44. Το ΕΔΑΔ σημειώνει τις διαφορές απόψεων.
45. Το ΕΔΑΔ υπενθυμίζει ότι το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 απαιτεί πράξεις από το κράτος που προστατεύουν τα δικαιώματα του πολίτη.
46. Το ΕΔΑΔ πρέπει να κάνει μια γενική εξέταση.
47. Με την επίσημη εγγραφή η Σχολή το 1952 και 1958 απόλαυσε την περιουσία της έως τις 17/04/1996 και πλήρωσε τους φόρους.

48. Κατά συνέπεια είναι τεχνητό να ειπωθεί ότι η ακύρωση των τίτλων ιδιοκτησίας δεν είχε συνέπειες.
49. Το ΕΔΑΔ συμπεραίνει ότι από την εύρεση των τίτλων συνεπάγεται η παρέμβαση στο δικαίωμα του σεβασμού της περιουσίας. Και δεν αλλάζει τίποτα που η εφαρμογή της απόφασης έγινε το 2002.
50. Άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1.
51. Το ΕΔΑΔ και οι παρατηρήσεις του πάνω στο Άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1.
52. Το ίδιο.
53. Το ΕΔΑΔ ασκεί κριτική πάνω στις αποφάσεις της Τουρκίας.
54. Το ΕΔΑΔ παρατηρεί ότι εφόσον δεν υπάρχει κρατικό πρόβλημα το 1952, δεν υπάρχει ούτε το 1958.
55. Το ΕΔΑΔ θεωρεί ότι οι αγορές του 1952 και του 1958 είναι ορθές.
56. Για το ΕΔΑΔ είναι αναμφισβήτητο ότι όταν η Σχολή απέκτησε το 1952 και το 1958 την ιδιοκτησία της θεωρούσε ότι κάνει μια νόμιμη πράξη.
57. Το ΕΔΑΔ αναδεικνύει την έλλειψη νομικής συνέπειας της Τουρκίας.
58. Το ΕΔΑΔ σημειώνει τις τροποποιήσεις του τουρκικού δικαίου που επιτρέπει πια την απόκτηση ακινήτων από τις κοινότητες.
59. Με αυτά τα δεδομένα, το ΕΔΑΔ θεωρεί ότι η παρέμβαση δεν είναι νόμιμη.
60. Το ΕΔΑΔ θεωρεί ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1.
61. Πάνω στην ίδια βάση, η Σχολή υποστηρίζει ότι υπάρχει παράβαση του άρθρου 14 της Σύμβασης συνδεδεμένη με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1.
62. Με το συμπέρασμα που έκανε για το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1, το ΕΔΑΔ δεν θεωρεί ότι αυτή η παρατήρηση πρέπει να εξεταστεί ανεξάρτητα.
63. Άρθρο 41 της Σύμβασης.
64. Η Σχολή ζητά την αποκατάσταση των τίτλων ιδιοκτησίας και την αποζημίωση για μη απόλαυση περιουσίας.
65. Εκτίμηση της αποκατάστασης 840.420 (USD)
66. Η Σχολή παρουσιάζει άλλες δύο εκτιμήσεις.
67. Η Σχολή ζητά 924.232 (USD) για τη μη απόλαυση περιουσίας.
68. Η Σχολή ζητά αποκατάσταση για έναν άλλο τίτλο.
69. Η Τουρκία αμφισβητεί τα ζητούμενα.
70. Η Τουρκία αμφισβητεί την εκτίμηση για τη μη απόλαυση περιουσίας διότι η απόφαση του 1996 εφαρμόστηκε το 2002.
71. Το ΕΔΑΔ απορρίπτει την αίτηση της Σχολής για το (68).
72. Το ΕΔΑΔ ζητά την ισορροπία θέσεων όταν είναι εφικτή.
73. Restitutio in integrum ή άρθρο 41.
74. Το ΕΔΑΔ εκτιμά ότι η επανεγγραφή προσφέρει το ανάλογο του προηγούμενου πλαισίου. Αλλιώς μετά από 3 μήνες η Τουρκία πρέπει να καταβάλει μία αποζημίωση σχετική με την εκτίμηση. Όσον αφορά στη μη απόλαυση περιουσίας, το ΕΔΑΔ

σημειώνει το επιχείρημα της Τουρκίας το οποίο είναι ότι η εφαρμογή της απόφασης έγινε το 2002. Και τα στοιχεία που έδωσε η Σχολή είναι μόνο ένας υποθετικός υπολογισμός που δεν επιτρέπει μία ποσοτικοποίηση της μη απόλαυσης περιουσίας.

75. Με αυτά τα δεδομένα το ΕΔΑΔ θεωρεί ότι η Τουρκία πρέπει να πληρώσει 890.000 (EUROS) για την ακύρωση των τίτλων και τη μη απόλαυση περιουσίας από το 2002.

76. Η Σχολή ζητά για αποζημίωση δικαστικών εξόδων το ποσό των 944.145,26 (USD), δηλαδή 740.996,29 (EUROS)

77. Άρθρο 41

78. Το ΕΔΑΔ θεωρεί υπερβολικές τις χρηματικές απαιτήσεις της Σχολής για τα δικαστικά έξοδα και ορίζει το ποσό των 20.000 (EUROS) για αποζημίωση.

79. Το ΕΔΑΔ θεωρεί ότι τα ποσοστά πρέπει να είναι 3%.

Το ΕΔΑΔ αποφασίζει παμψηφί.

1. Ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1.
2. Ότι δεν υπάρχει ανάγκη να εξεταστεί ξεχωριστά η παράβαση του άρθρου 14 της Σύμβασης σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1.
3. Ότι η Τουρκία
 - α) πρέπει να προβεί στην επανεγγραφή των τίτλων ιδιοκτησίας μέσα σε 3 μήνες σύμφωνα με το άρθρο 44, § 2 της Σύμβασης.*
 - β) ότι στην ίδια περίοδο η Τουρκία πρέπει να πληρώσει 890.000 Ευρώ για αποζημίωση και 20.000 Ευρώ για δικαστικά έξοδα, αν δεν προβεί στο α).*
 - γ) ότι μετά τη λήξη της προθεσμίας θα υπάρξει επιπλέον το 3%*